

Bibliothèque numérique

medic@

**Galien / Jamot, Frédéric (éd.). Galenou
paraphrasis eis ton tou Mènodotou
proteptikon logon epi tas technas /
Galeni paraphrasis in Menodoti
exhortationem ad Artes**

Paris, F. Morel, 1583.

Cote : 7110

4

ΓΑΛΗΝΟΥ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΤΟΥ ΜΗΝΟΔΟΤΟΥ ΠΡΟ-

τεπτικόν λόγον ἐπί τῶν τέχνας.

*GALENI PARAPHRASIS
in Menodoti exhortationem ad Artes.*

Græca multis in locis, hac editione, castigata sunt.

Βασίλει τ' ἀγαθῶν, κατεργῶ τ' αἰχμητῆ.

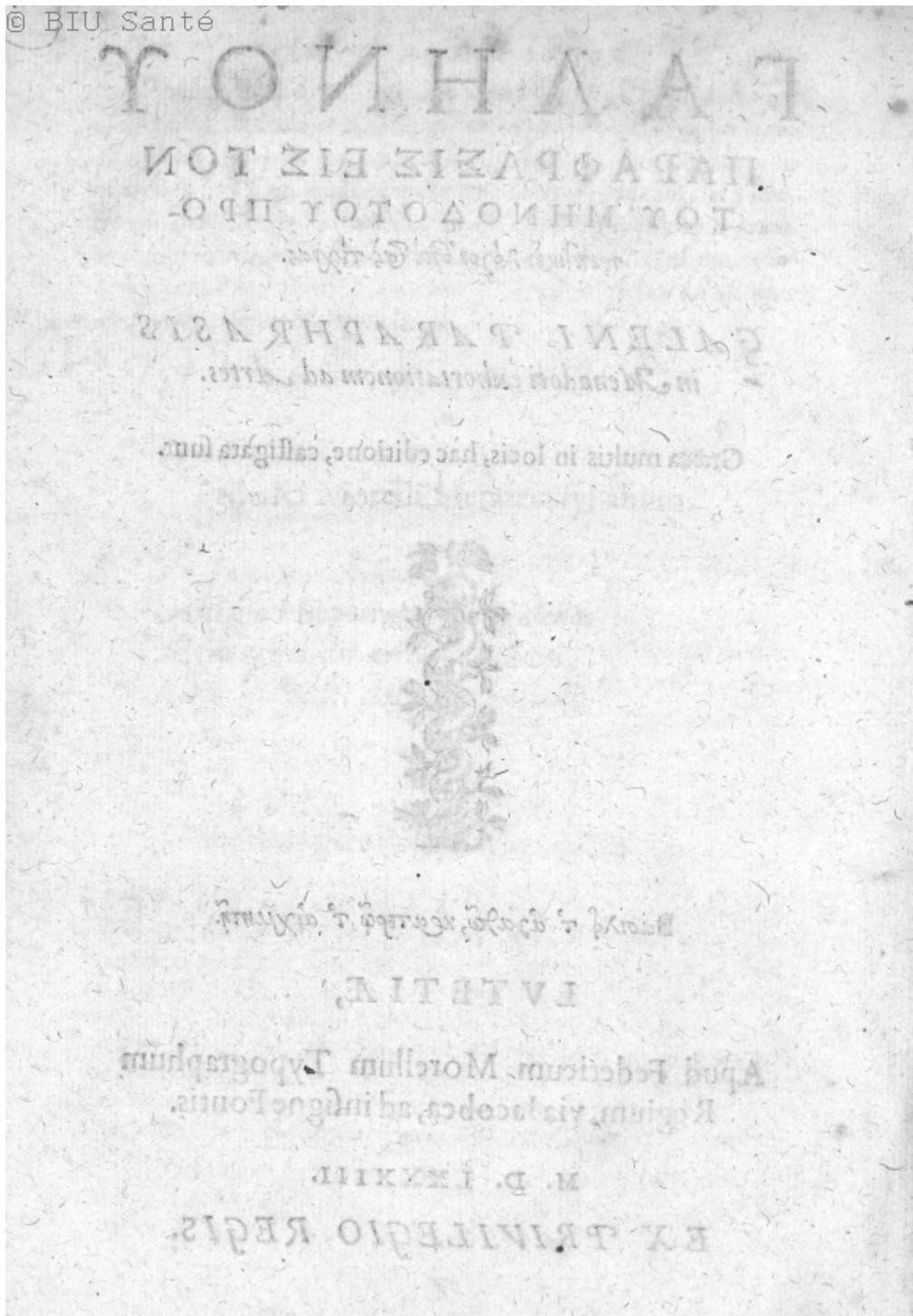
LVTETIÆ,

Apud Federicum Morellum Typographum
Regium, via Iacobeæ, ad insigne Pontis.

M. D. LXXXIII.

EX PRIVILEGIO REGIS.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΤΟΥ
ΤΟΥ ΜΗΝΟΔΟΤΟΥ, ΠΡΟ-

πρεπτικὸς λόγος ἐπὶ τὰς τέχνας.

Βίμῳ μὴ δ' ὅλως λόγου μέτεσι τοῖς ἀγούοις
ὀνομαζομένοις ζώοις, ἀδελφὸν ἔστιν. ἴσως γὰρ
εἰ καὶ τῶ μὴ κατὰ τὸ φωνικῶν, ὃν καὶ παρεφθε-
κὸν ὀνομάζουσι, ἀλλὰ τῶ γε κατὰ τὴν ψυ-
χικῶν, ὃν ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ καλοῦσι, μετέχῃ πόρ-
τα, τὰ μὲν, μᾶλλον, τὰ δὲ, ἢ ἦτον. ὅτι μὲντοι
πληροῦν ὅσον αὐτῶν διεννηόχασιν οἱ ἀνθρώποι, παρεφθρον ἡμῶν ἔστιν,
ὁρῶσι τὸ γε πληθὺς τῶν τεχνῶν, ὧν μεταχειρίζεται ὁ ζῶον τῶν καὶ
ὅτι μόνος ἀνθρώπος, ἐπισημῆς ἐπιδεικτικῆς, ἡ δὲ ἐτελήσει τέ-
χνῳ, μαθηαί. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα σχεδὸν ἀτεχνὰ πόρτα ἔστι,
πλεῖν ὀλίγων δὲ ἡνῶν ἐν αἰσίοις. ἀλλὰ καὶ τῶντα φησὶ μᾶλλον, ἢ
παρεφθερῶν τεχνῶν τετύχηκεν. ὁ δὲ ἀνθρώπος ἔτε τινοσ τῶ πρὸ
ἐκείνοις ἀμείψτος, ἀμὰ ἔτι τὴν ὑφαντικὴν ἐμιμήσατο τὰς ἀρά-
χιας, καὶ πλάτῃ καθάπερ αἱ μύριαται, καὶ τῶ ἡν ἐκ ἀνὰ σκηπτός
ἔστι, καίτοι περὶ ὧν. ἀλλὰ καὶ τῶν γείων τεχνῶν ὅσα ἀπολ' ἔπεται,
ζηλῶν μὲν τὴν Ἀσκληπιῶν τεχνῶν ἰατρικὴν, ζηλῶν δὲ Ἀπόλλω-
νος αὐτῶν γε τῶν τῶν, καὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας αἰς ἔχῃ, τῶνικὴν, μουσι-
κὴν, μαντικὴν. ἐπὶ τε τῶν μουσῶν πλεῖν ἐκείνης ἰδίῳ. ὁ δὲ γὰρ γεω-
μετείας, ὁ δὲ ἀστρονομίας ἀφίσα. ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς γῆς νέρτεν, καὶ
τὰ ὑπερθε τῶ ἔρηνου, καὶ Πίνδαρον, ὅπισκεπτεῖ. ἔξεπορίσατο δὲ

ὑπὸ φιλοπορίας καὶ ὁ μέγιστος τῆς θείων ἀγαθῶν, φιλοσοφίαν. Διὰ
 ταῦτα τοῖσι καὶ λόγου μέτεσι τοῖς ἀνομοίωσις, κατ' ἐξοχὴν αὐτῶν
 καὶ ὁ ἀνθρώπος μόνος ὀνομάζεται λογικός. πῶς οὖν ἐκ ἀγαθῶν, ὡς
 μόνον τῆς ἐν ἡμῖν κριτικῆς τοῦ θεοῦ, τῆς τοῦ ἀμύθητον, ἐπιστοδου-
 κέναι δὲ πᾶσι τῶν ἀνομοίωσις, τέχνης καὶ ἀναλήψεως καταφρονοῦντα,
 τύχη δ' ἐαυτὸν ὀπιτερόντα. ἢς τὴν μαθητῶν ἐμφανίσαι βεληθέν-
 τες οἱ παλαμοί, γράφοντες καὶ πλατῆσι αὐτῶν ἐ μόνον ἐν εἰδή γυ-
 ναμὸς ἠρέσθησαν καὶ τοὶ τῶν ἰκανόντων ἀνομοίωσις σύμβολον. ἀλλὰ
 καὶ πηδάλιον ἐδόσθη ἐν χερσὶν ἔχειν αὐτῆς, καὶ τοῖν ποδῶν ὑπέσθη
 βάσιν σφαιρικὴν, ἐσέρθησαν δὲ καὶ τοῖν ὀφθαλμοῖν, ἐνδεδυμένοι
 διὰ τῶν ἀπὸ τῆς τύχης ἀσάτον. ὡς οὖν οὖν ἐν τῇ χη-
 μαζομένη σφοδρῶς, ὡς ὅτι κλύεσθαι τε τοῖς κύμασι καὶ κινδυνώσθαι
 βυθιαδίωσι, μαθητῶν δὲ τις πρῶτον ὀπιτερόντα τὰ πηδάλια
 κυβερνήτη τυφλῶ καὶ τὸν αὐτὸν οἶμα ἔσποι καὶ ὡς βία, μειζύων
 ναυαγίων πᾶσι πολλοὺς οἴκους γιγνομένων, ἢ πᾶσι τὰ σκάφη καὶ θα-
 λαπῆσαν, οὐκ ὁρῶντας γινώσκοντός ἐστιν, ὀπιτερόντα ἐαυτῶν ἐν τοιαύ-
 ταις περιπέσεισιν πρῶτον τυφλῆ δαίμονι, μηδὲ αὐτῆ βε-
 βαιῶς ἐσπειρημένη. ἐμπληκίος τε γὰρ ἐστὶ καὶ ἀνομοίωσις εἰς τοσούτων, ὡς
 πολλάκις τοῖς ἀξιολόγοις ἀνδράσιν πρῶτον ἠμύθη, πλατῆσι τοῖς ἀνα-
 ξίοις, ὡς δὲ τῶν βεβαιῶς, ἀλλ' ὅσον πάλιν ἔτι ἀφαιρέσθαι τὰ
 δοθέντα. ταύτη τῇ δαίμονι πλήθος ἀνδρῶν ἀμαθῶν οὐκ ὀλίγον
 ἔπει, μηδέποτε ἐν τῶν αὐτῶν ἀνομοίωσι διὰ τῆς βάσεως ὑμετα-
 κύλισον, ἢ τις αὐτῶν ἀγῆ καὶ φέρη καὶ καὶ κρημνῶν ἐπίοτε ἐ θα-
 λαπῆσαν. ἔνθα σωμαπόλλωται μὲν ἀνομοίωσις, ἐπὶ ἀνομοίωσις αὐτῆς.
 μόνον δ' ἀβλαβῆς ἐκείνη διεξέρχεται, καταγελῶσα τῆς ὀλοφρο-
 νῶν τε καὶ καλοῦντων αὐτῶν, ὅτι οὐδὲν ὄφελος. τὰ μὲν δὲ τῆς
 τύχης ἔργα τοιαῦτα. τὴν δ' Ἐρμῶν, ἀτε λόγου καὶ ὄντα δεσποτίω,
 ἐργάτω. ὅτι τέχνης ἀπάσης, θέσασαι πάλιν ὅπως ἐξ ὑπεναγῆς τῆς
 τύχης

τύχης κεκοσμηθεὶς πάλιν οἱ γράφοντες τε καὶ πλάττοντες, νεανί-
 σχος ἔστιν ὠραίος, ὁδὸν ὀπίκλιτον ὁδὸν κομμωτικὸν ἔχων κάλλος,
 ἀλλ' ἄθῆς ὥστε σιωπεφάμενος πῶς τῆς ψυχῆς ἄρετιῶν δι' αὐτῶν.
 ἔστι δὲ φαειρὸς μὲν τοῖς ὄψεσιν, δέδορκε δὲ δριμύτην, καὶ ἡ βάσις δὲ παύ-
 των γρημάτων ἐδραμότατον τε καὶ ἀμεταπλήρωτατον ἔχει, τὸν κύβον.
 ἔαδ' ὅτε δὲ καὶ αὐτὸν τὸ θεὸν τὸ τῶν γρημάτων κοσμοῦσιν, ἰδοὺς δὲ ἀνὰ τοῖς
 διασάφας αὐτῶν, φαειροὺς μὲν ὁμοίως τὰς κετηρητοῦσιν αὐτῶν, μεμ-
 φορμένους δὲ ὁδὸν ἄποτε αὐτῶν, ὡς αὖθις οἱ τὴν τύχην, ἔστι δὲ ἀπολαύ-
 μῶν ποτ', ὁδὸν χειρὸς μῶν. ἀλλ' ἐπομῶν τε καὶ ἀφαιρη-
 τὸς ἀπολαύοντας τὴν παρονοίας αὐτῶν. τοῖς δὲ γε τῆς τύχης σιωπεπο-
 μῶν, ἀπῶν μὲν ἄρεσι θεάσει, καὶ τεχνῶν ἀμαρτίαις, ὄχου-
 μῶν δὲ ὅξ ἡπίδων αἰεὶ, καὶ θεάσει τῆς δαίμονι σιωπῶντας, ἐπίοις
 μὲν ἔχῃς, ἐπίοις δὲ πῶρῶτέρω, ἡμῶν δὲ καὶ τῆς χεῖρὸς αὐτῆς ὀξη-
 μένοις. ἐν τούτοις ἀπῶν τὸν Κροῖσον ἐκεῖνον τὸν λυδὸν ὄψῃ, καὶ τὸν
 Πολυκράτην τὸν σάμιον. ἔτι ἰσῶς θαυμάσιος, ὅτι μὲν, τὸν Πακλι-
 λὸν ἰδὼν ῥέοντα χρυσόν, ὅτι δὲ, καὶ τοῖς θαλασπῆσι. ὑπηρετησῶντας
 ἰσῶς. μὲν τούτων δὲ καὶ Κύρον θεάσει, καὶ Πείραμον, καὶ Διονύσιον. ἀλλὰ
 τούτων αὐτῶν ὀλίγον ὑπεροχὴν ὄψῃ, Πολυκράτην μὲν ἀνεταυρωμένον,
 ἡμῶν Κύρον δὲ Κροῖσον, αὐτὸν δὲ τὸν Κύρον ὑπὸ δῆλοις ὄψῃ δὲ
 Πείραμον κετηρημένον, καὶ Διονύσιον ἐν Κορίνθῳ. εἰ δὲ καὶ τοῖς
 δῆλοις ἐπισκεψάμενος τοῖς ἀπῶν μὲν αὐτῶν θεουσῶν διώκοντας, ἔ-
 μῶν τυράντας γε, μισήσας ὅλως τὸν χρυσόν, εἰ γὰρ ἐν ταῦτα καὶ δη-
 μαγωγεῖ πολλοὶ, καὶ ἐπαῖρα, καὶ πόρνοι, καὶ παροδοῦντα φίλων, εἰ δὲ καὶ
 φονεῖς, καὶ τυμβωρύχοι, καὶ ἀρπαγῆς πολλοὶ δὲ μηδὲ τῶν θεῶν αὐτῶν
 πεφθαρμένοι, ἀλλὰ καὶ τούτων ἱερεῖς συλήσασκετες, ὁ δὲ ἕτερος τῶν
 χορῶν, πάντες μὲν κόσμοι καὶ τεχνῶν ἐργάται. ἔτι θεοῖσι δὲ, ὁδὸν
 βοῶσιν, οὐδὲ ἀλλήλοις μᾶχονται. ἀλλ' ἐν μέσοις μὲν αὐτοῖς ὁ θεός,
 ἀμφοῖν αὐτῶν δὲ ἀπῶν ἐν ταῖς κεκοσμησίαις, χάριαν ἕκαστος ἡμῶν

ΓΑΛΗΝΟΥ

ἐκεῖνος ἔδωκεν, ἔκ ἀπολιπόντες οἱ μὲν, ἔγχευα δὲ θεῶν δὲ πρὸς αὐτὸν
ἐν κύκλῳ κεχορηγημένοι, γεωμέτραι, καὶ ἀριθμητικοί, δὲ φιλόσο-
φοι, καὶ ἰατροί, καὶ ἀστρονόμοι, καὶ γραμματικοί. τῶν δ' ἐφεξῆς ὁ
δύτερος χορὸς, ζωγράφοι, πλάσται, γραμματισταί, τέκτονες τε, καὶ
ἀρχιτέκτονες, καὶ λιθογλύφοι, δὲ μὲν αὐτοῖς ἢ τῆς τέχνης, αἱ
λοιπαὶ τέχναι πᾶσαι, καὶ μέρη μὲν ἔτι κεχορηγῆται πόρτες ἢ
πρὸς τὸ θεὸν ἀποβλέποισι κοινόν, ὡς περὶ αὐτὰ περὶ ἀνάγκη πει-
θόμενοι. θεάσει δὲ καὶ αὐτὰ πολλοὺς μετ' αὐτὰ τῶν θεῶν. τετάρτην
δὲ ἵνα ἴσῃ ἀπὸ τῶν ἀγγέλων ἐκκριτοὺς, ἔχουσι πινεὶ ἡσθμὸν οἱ μὲν τὸ
τύχης, ἔχουσι δὲ ἀξιώμασι πολιτικαῖς, ὅσθ' ἔχουσιν ἡσθμὸν οἱ μὲν τὸ
πλάττω τοῖς ἀρίστοις ὁ θεὸς ἔπος εἰθισται κρίνειν ἀλλὰ τοῖς καλῶς μὲν
βιοῦσιν, ἐν δὲ ταῖς ἑαυτῶν τέχναις περὶ βουλομένης, ἐπομῆδες ἢ τοῖς
περὶ ἀνάγκη αὐτὰ, καὶ νομίμως τὰς τέχνας ἐργαζομένων, ἡμῶν
τε δὲ πρὸς τῶν ἀγγέλων ἀγά, πρὸς αὐτὸν ἔχων αἰεὶ τῶν οἰμῶν, τὸν χο-
ρὸν νοήσας ὁποῖός ἐστιν, ἔχουσι μόνον ζήλωσιν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἀνάγκη.
Σωκράτης ἐστὶν ἐν αὐτῶν, καὶ Ὀμηροῦ, καὶ Ἰπποκράτους, καὶ Πλά-
τωνος, καὶ οἱ τῶν ἐραστῶν, οἱ ἴσα καὶ τοῖς θεοῖς σέβονται, οἳ ἢ περὶ χο-
ρὸν καὶ ὑπερέταται τῶν θεῶν. τῶν δὲ ἀγγέλων ἀπομύτων, ὅσθ' ἔστιν ὅς τις
ἠμῶν ποτε πρὸς αὐτὰ ἔχουσι μόνον γὰρ τὸ πρὸντων πεφροσίνει, ἀλλὰ
καὶ πλείοσι σύμπλοισι ἐστὶ, καὶ ναυαγῶντων ὅσθ' ἀπολείπεται.
Αἰετῶν γὰρ, ἐπειδὴ ποτε πλέων ἔσονται ἀπολουμένων,
ὅτι τὰς συρρακοσίων ἡύονας ἐξεβράσθη, πρὸς μὲν ἐτάρρησε,
θεασάμενος ὅτι τῆς ψάμμου ἀφ' ἑξαμῶν γεωμετρικὸν ἐλο-
γίσαιτο γὰρ εἰς ἑλλῆνας τε καὶ ἑσθμὸν ἀνδρας, ὅσθ' ἔς βαρβάρους
ἤκειν. ἔπειτα πρὸς ἀφ' ἑξαμῶν ἔς τὸ συρρακοσίων γυμνάσιον, καὶ αὐ-
τὸν τὰ ἔπη φεγγάμενος,

“ Τὶς τὸν πλανήτην Οἰδίπῳ κατ' ἡμέραν

“ Τὴν νῦν ἀσθμῶν δὲ ἔξεται δωρήμασι

πρὸς αὐτὸν-

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ.

4

ὡροσίου τὰς τε πινὰς ἔχεν αὐτὰ, καὶ γνωρίζοντας ὅς τις εἶη, καὶ πτόν-
 των ὧν ἐδείξῃ, μεία διδόντας βιβλίως. ὡς δ' ἔφῃ Κυρήνῃ αὐτὸ πτω-
 πατείδα μνήοντες πινες πλῆθῃ, ἐπιωθάνοντο, μὴ τι τοῖς οἰκείοις
 ὅτις ἐλλή, κελύβη αὐτοῖς, ἔφη, ταῦτα κιάσθαι τὰ κλήματα, ἀ καὶ
 ναυαγήσθαι στωεκαλυμβήσθ. πολλοὶ ὅ τῶν κακοδαμόνων καὶ
 πτόντων πρὸς τὸν πλῆθον ἀποβλεπόντων, ἐν ταύταις φραγμα-
 των φεισάσθαι γρόμοι, χρυσὸν ἢ ἀργύρον ἕξατάμοι τε καὶ
 φειθέμοι ὡς σώματι, φροσαπάλεσθαι αὐτοῖς καὶ τὴν ψυχρῶν
 σὸς ἐτῆρον διωτάμοι στωιδεῖν, ὅτι καὶ τῶν ἀλόγων ζώων αὐτοῖς φρο-
 τοῖ τὰ ταῖς τέχαις κεκοσμημένα μάλλον ἀσπάζονται καὶ γὰρ τοῖς
 πολεμικοῖς ἵπποις, καὶ τῶν θηροφιλῶν κύνων φρο τῶν δῆλων ἡμῶσι.
 καὶ τοῖς μὲν οἰκέταις ἐκ διδάσκονται τέχνας, πάμπαν πολλὰς εἰς
 αὐτοῖς φρομίον ἀναλίσκοντες, ἐαυτῶν δ' ἀμελοῦσι. καί ποί σὸκ ἀ-
 φροτῶν, τὸν οἰκέτῃ μὲν σίνοτε δραχμῶν εἴ μιν αὐτῶν ἀξίον, αὐτῶν δὲ
 τὸν δεσπότην αὐτῶν, μηδεμίαν, καὶ ἡλίω μιᾶς ἔδ' ἂν φροσῆται
 τὸν τοῖσθον φροβοί. μὴ ποτε αὐτοῖς μόνοις ἡμῶσθαι, ἐν πτόντων
 μηδεμίαν ἐκ μαθόντες τέχνας, ὅτι γὰρ καὶ τὰ ἀλογα τῶν ζώων ἐν τε
 χνικαῖς ὅτις ἡδύμασι παμδύωσι, καὶ οἰκέτῃ φροτῶν καὶ ἀτεχνοῖ,
 σὸς ἐνὸς ἀξίον εἴ νομίζωσι, ὅτι μελῶνται δὲ καὶ τῶν φροβίων, καὶ τῶν
 δῆλων κλήμα, ὅπως ἕκαστον ἔφῃ διωτάμου ὅτι βέλπτον ἢ, μόνων δ' ἐαυ-
 τῶν ἀμύωσι, μηδ' ἐφ' ψυχρῶν ἔχουσι γινώσκοντες, ἀδύνατον ὅτι τοῖς
 ἀποβλήτοις τῶν οἰκετῶν εἰκόσθαι. ὡς τε τις ὅτις τὰς ἀνδρὶ τοῖσθαι, φρο-
 σκέντως δὲ εἴποι φροτῶν αὐτῶν ὡς ἀμύωσθαι, οἰκία μὲν σοι εἴ ἔχῃ, "
 καὶ τὸν δὲ ἀποδοῦναι πτόντων, καὶ ἵπποι δὲ, καὶ κύνες, καὶ φροβία, ἔσθαι "
 κέκλισθαι, ἀφ' αὐτῶν καλῶς αὐτῶν δὲ σε, σὸκ ἀγαθὴ κρομὴ ἔχῃ. "
 καλῶς οἶν καὶ ὁ Δημοσθένης, καὶ ὁ Διογῆνης ὁ μὲν, χρυσῶ φρο-
 βία καλῶν τοῖς πλουσίοις καὶ ἀπαμύωτοις. ὁ δὲ, ταῖς ὅτι τῶν "
 φρομῶν συκῆς ἀπεικάζων αὐτοῖς ἐκείνων τε γὰρ τὸν φροτῶν, σὸκ "

Κ Ο Γ Α Λ Η Ν Ο Υ

ἀνθρώποις, ἀλλὰ κέρκας ἢ κροίους ἐσθίην τῶν τε τὰ χρέ-
 ματα, μηδὲν μὲν ὄφελος εἶ) τοῖς ἀφείοις, διαπομάσθαι δ' ἔτι
 τῆν κοράκων οἱ ἕντες, ἐδὲ ἔτι τῆν, πομπῶν αὐτοῖς ἀναλωθέντων,
 ἀπομῶντες πέρχονται, μὴ γνωρίζοντες πομπῶν ἀφείοις. ὅθεν ἐδὲ
 ὁ τοῖς κροίους τῶν τοῖς εἰκόσας, ἀμυστός τις ἔστω. Ἐ γὰρ τοῖς
 οἱ ἀπὸ τῆν κροίους ἰδρυμένοι πομπῶν, ἐπειδὴ μὴ κέρκας ἔχουσιν
 ἔδωρ, ἀνασυρμένοι, πομπῶν. Ἐ ἐστὶν βύλορον, τοῖς ἀφείοις μηδὲν
 ὄν) ἢ τὰ χρέματα πομπῶν, ἀμυστός τῆν φερηθῆναι τῶν,
 βύλορον καὶ τῶν ὄντων ἀφείοις εἶχεν, ἐφερῆσθαι. τί γὰρ ἀνὲρ πα-
 θοῖεν, ἰδρυμένοι πομπῶν ἀφείοις κροίους, ἀεὶ δ' ἐπὶ ἀμυστός καὶ
 τοῖς πομπῶν τῆν τῆν ἐπαμύνοισι. τοῖς δὲ τῆν εἰσι καὶ οἱ τῆν
 βύλορον πομπῶν, καὶ φρονοῦντες ἐπὶ αὐτῆν μέγα καὶ
 γὰρ καὶ ὅτι πομπῶν τῆν ἰδρυμένων, ὅτι τῶν ἡκοῖεν. ὅθεν
 πομπῶν γνωρίζοντες, ὅτι ἢ ἀφείοις βύλορον αὐτῆ, ἐφ' ἢ σερμῶνται,
 τοῖς καὶ πόλιν νομίσμασιν ἔοικεν, ἀ πομπῶν τοῖς πομπῶν ἰδρυμένοι,
 πομπῶν ὄντων ἐστὶ κροίους.

- » Οὐδὲ βύλορον σ' ἦρεν εἰς ἕφος μέγα;
- » Κακὸν τῶν ἡκοῖεν, τῶν ἡκοῖεν ὅσα ἔδοσκέ με.
- » καλὸς οὖν, ἢ φησὶν ὁ Πλάτων, ἡσαυρὸς, αἰ τῶν πατέρων ἔρεται.
- » καλλίον δ' ἀντιθεῖναι δύνασθαι τὸν τῶν Σθενέλου λόγον,
- » Ἡμεῖς τοῖς πατέρων μέγ' ἀμεινόντες βύλορον εἶ).

ταύτην γὰρ μόνον ἐχρῆσθαι ἀνὲρ, εἰ δὲ τις ἐστὶν βύλορον χρεῖα, πομπῶν
 οἰκεῖον πομπῶν τῶν τῶν ἡμῶν γίνεσθαι ὡς εἶχε καὶ πολὺ τῆν
 τῆν πομπῶν ἔρετης ἀποληπόμεθα, λύπη μὲν ἀνὲρ εἶη καὶ κροίους,
 εἰπίς αὐτοῖς ἐστὶν ἀφείοις ἀφείοις δ' ἡμῶν αὐτοῖς πομπῶν μερίζοντες,
 Ἐ τῶν πομπῶν ἀφείοις ἀφείοις οἱ μὲν γὰρ ἀφείοις, πομπῶν ἀφείοις
 ἐφ' ἡμῶν, τῶν πομπῶν αὐτῶν κροίους, τῶν μὴ γνωρίζοντες τοῖς πολλοῖς
 ὅποιοι ἕντες εἰσιν ὅσοις δὲ τῶν πομπῶν καὶ ἀφείοις τῶν ἡκοῖεν
 ὅθεν

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ.

5

ὁδὸν τῶ λαθεῖν ἐξοισίαν δίδωσι, τί ἄλλο ἢ ὡριφανέστερον ἔτοι
 δεξιουχοῖσι καὶ μὴ γὰρ καὶ καταγρηνώσκονται μάλλον οἱ ἀνάξιοι τῶ
 γήμοις. ὡς εἰ καὶ τις ἡλίθιος ὢν ἑπομιμνήσκει τὸ λαμπερὸν τῶ
 γήμοις, ἀσυγνώστοτερον ἑαυτῷ τὸ κακὸν ἀποφαίη. ἔ γὰρ ὁμοίως
 ἐξετάζομεν τε καὶ βασιμύζομεν τοῖς ἐπιτυχόντας ἀνδράποιοι τοῖς
 ἐκ γήμοις λαμπεροῖς. ἀλλὰ τοῖς μὲν, καὶ μὲντοιότινες ὄντι,
 ἀποδεχόμεθα, τῆ δεξιουχίας τῆς ἐνδείας πλὴν αἰτίαν ἀναφέρον-
 τες. τοῖς δὲ, εἰ μηδὲν τῆν ἑργάνων ἀξίον ἔχουσι, ὁδὸν πω θω-
 μαζομεν, ἀν καὶ τῆν ἄλλων ἀπορῶτων πολὺ ἀφαιέρωσι. ὡς εἰ
 τις δὲ φρονεῖ, τέχνης ἀσκήσῃ παρσίτω, δι ἑὺ καὶ δὲ γήμοις ἢ, ἔ
 γήμοις οὐκ ἀνάξιος φαίνεται καὶ μὴ τοῖσδε ὑπέρχῃ, τὸ γήμοις
 αὐτὸς ἐπιτιμῆσθαι, μιμησάμενος τὸν παλαιὸν ἐκείνον Θεμισο-
 κλέα, ὃς οἰκδιζόμενος ἐπὶ τῶ γήμοις ἀλλ' ἐγὼ, τοῖς ἀπ' ἐμαυτῶ
 ἄρξω, ἔφη, τῶ γήμοις καὶ τῶ μὲν ἐμὸν ἀπ' ἐμοῦ γήμοις ἀρξεται. τὸ
 ὅ σὺν, εἰς σὲ τελευτήσῃ. ὅρα ὡς ὁδὸν κωλύει τὸν σκύθην Ἀνά-
 χαρσιν καὶ θωμάζεσθαι τε καὶ σοφὸν ὀνομάζεσθαι. καὶ τοῖς βάρ-
 βαρος ἑὺ τὸ γήμοις. ἔτος ποτε παρὸς πινος οἰκδιζόμενος ὅτι βάρ-
 βαρος εἶη καὶ σκύθης ἐμοῖ μὴ ἢ πατεὶς ὀφείδης, σὺ ὅ τῆ πατεὶ-
 δι πόρῃ καλῶς ἐπιπλήξας τὰ μηδενὸς ἀξίω λόγου, μόνον δὲ
 ἐπὶ τῆ πατείδι σεμιμνωμένω· εἰ γὰρ ἐπιτήσας τοῖς παρῆμασι
 τὸν νοῦν, ἔ ἀφ' αὐτῶ πόλεις δύρεσι δὲ ἐν δόξῃ τοῖς πολίτας γηγο-
 μένοις, ἀλλ' αὐτὸ δὲ τὸναντίον, ἀφ' αὐτῶ ἀγαθοῖς ἀνδράς ἐν ταῖς
 τέχναις, καὶ τὰς πατείδας αὐτῶν μνημονοβουλόμας. τίς γὰρ ἑὺ
 Σπαργείρων λόγος, ἢ μὴ δὲ Ἀριστοτέλει. τίς δ' αὖ Σόλων, ἢ μὴ δὲ
 Ἀρατῶν τε καὶ Χρυσίππων· ὅπου καὶ τῆν Ἀθηνῶν αὐτῶν μέγρε
 πόρῃ τὸνομα πεφοίτηκεν; ἔ ἀφ' αὐτῶ τῆς γῆς ἄρετιν, λεπτό-
 γως γὰρ. ἀλλὰ ἀφ' αὐτῶ ἐν αὐτῆ φιλίας, οἱ πλῆστοί τε καὶ ἀρι-
 σοι γήμοις μετέδοσαν τι καὶ τῆ πατείδι τῶ σφετέρου κλέους.

B

Γ Α Λ Η Ν Ο Υ

μάθοις δ' αὐτὸν ἀναργέστατον ὅστις τὸν ἀμνηστὸν ἢ τὸν ὑπερβολὸν ἢ
 τὸν Κλέωνα λογίσασθαι, ὅστις τὸν ἀπὸ τῆς Ἀθηνῶν κερδήσασθαι,
 ὅσον αὐτὸς εἰς περὶ φανερὰ κακῶν ὅπτι κλήσασθαι. Ἦν ὅτε σὺας βοιω-
 τῶν ἔθνος ἐνεπὼν, ὁ Πίνδαρος φησι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς, Εἰ σὺ φθύ-
 γου βοιωτῶν σὺν, ἀξίων ὄλου χροὸν ἔθνος τὸν ἐπὶ ἀμαθία
 ψῆρον ἀπολύεσθαι ἀφ' οὗ αὐτῶν μουσικῆν ἐπαμύνησθαι δ' αὐτὸς
 καὶ τὸν Ἀθηνῶν νομοθέτην, ὅς τὸν μὴ διδάξαντα τέχνην, ἐκώ-
 λυε πρὸς τῶν παίδων τρέφειν τῆς τέχνης ἀπόσης κατ' ἐκείνον μα-
 λιστα τὸ χροὸν ἀσχυρῶν, ἢνίχ' ὠραότατα φαίνεται τὰ σάματα,
 πολλοῖς στυγέον περὶ βλάβησι ἀφ' οὗ κάλλος γένηται, ἀμνη-
 σατῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, εἴθ' ὑπερῶν, ὅτι ὁδὸν ὄφελος, λέγειν, Εἴθ'
 ὄφελον ὁ κάλλος, ὁ με δὴ ὄλεσε, Κακῶς ὄλεσε. τῶν καὶ αὐτὰ δ'
 αὐτῶν καὶ τῶν Σόλωνος φέρχεται, σκεπείσθαι κελδύοντος ἐν τοῖς
 μάλιστ' ὁ τέλος τῶν βίαι. εἴτα τὸ τῶν γῆρας λειδορῶνται, δέον ἑαυ-
 τοῖς καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐπαμύνησθαι λέγοντα· ἔγδ' ὄφελος εἴθ'

Περαιτέρω ὁ κάλλος ἢ μέσω λαβῆν.

ἀμεινον οὐκ ὄστιν, ἐγκράτεια, τὴν μὲν τῶν μετὰ κίον ὥρα, τοῖς ἡε-
 νοῖς ἀντίσιν οἰκίαν, ὀλιγοχροὸν τε τὴν τέρψιν ἐχουσθαι ἐπαμύνη-
 τε καὶ τὴν λειδορῶν λέγουσθαι.

• Ο μὲν γὰρ καλὸς, ὅσον ἰδεῖν πέλεται.

• Ο δὲ κακὸς, αὐτίκα καὶ καλὸς ἔσται.

πείθεσθαι ὅτι Σόλωνι τὴν αὐτὴν γνώμην ἐνδεδυκῶν. ὁ
 δὲ γῆρας κατὰ τὸν χαλεπὸν ἐφειδρῶντα χροὸν δέον, ἔχ
 ἡσυχίας μόνον καὶ εὐθῆρας, ἀλλὰ καὶ οἰκίσεως ὅπτι πειθείας
 καὶ μυείων ἄλλων, ὅτι σκεπείσθαι πρὸς αὐτὸν, κατὰ τὸν ἀγαθὸν
 κωφερίτην ἐκ πολλοῦ πρὸς χροὸν. μαρτυροῦν γὰρ ὁ,

• Ρεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγω.

πρὸς τὴν γὰρ αὐτὴν φαίη τις εἴθ' ἡσυχίαν ἀνάσκητον νέος κάλλος.

ἀφ' ἧς

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ.

6

ἀεὶ γέ φ' ἐς πόλεμον, καὶ μὴ ἔκ' ἀσέως τις ἔπιφωνήσῃ τοῖς τοιούτοις.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἰμεθέεντα μετέρχεο ἔργα γάρμοιο. " "
 Ἀλλ' ἔς οἶκον ἰούσα τὰ σαυτῆς ἔργα κέμιζε. καὶ γὰρ ὁ " "
 Νιρβὺς κέλλιτος μὲν ἀμὴρ ἔσθ' Ἰλιον ἦλθεν, " "
 Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔειπε. καὶ Δία τῶν ἀπαξ αὐτῶν " "
 μόνον ἐμνημόνευσεν Ὀμηρος ἐν νεῶν καταλόγῳ, πρὸς ἐπιδή-
 ξιν, ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ τῶν κελίτων ἀνδρῶν ἀρχησίας, ὅταν αὐτοῖς
 ὑπὲρ χη μὴδὲν δῆλο τῶν ἔς τὸν βίον χρησίμων. ὅσδ' ἐμὴν ἔς πό-
 ρον χρημῆ, εἰ καὶ πινες τῶν κακοδαμόνων λέγαν ἑλμοῖσι, ὅ
 κέλλος ἔστι χρησίμων ὁ μὲν γὰρ ἕδ' ἀεὶός τε καὶ ἐνδοξος καὶ βέ-
 βαιος χρηματισμός, ἀπὸ τέχνης γένεσθ' πέφυκεν ὁ δ' ἀπὸ σώμα-
 τος καὶ κάλλος, ἀγρὸς ἔστι καὶ Δία πόντος ἐπονειδίζος. χη ἑίνω
 τὸν νέον πειθόμενον τὰ παλαῶν πρὸς ἀγέληματι, πλὴν ἑαυτῶ μω-
 ρφίῳ ἐν κατόπρῳ θεασάμενον, εἰ μὲν καλὸς εἴη πλὴν ὄψιν, ἀσκή-
 σαι (ἑαυτῷ εἶ) καὶ πλὴν ψυχῆ, ἀποπον ἠησάμενον ἐν καλῶ
 σώματι ψυχῆ ἀγρὸν οἰκεῖν. ἔδ' ἀγρὸς αὐτῶ φάνοιτο πλὴν τῶ
 σώματος ἰδέαν (εἶ), ἑαυτῶ μᾶλλον ἐπιμνησθῆναι τὴν ψυχῆς, ἢ
 ἔχη λέγειν ὅ ὀμηρικόν.
 Ἄλλος δ' αὖτ' εἶδος μὲν ἀκιδνότερος πέλε ἀνὴρ, " "
 Ἀλλὰ θεὸς μωρφίῳ ἔπεισι γέφ' οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν " "
 Τερπόμενοι λάβουσι οὐδ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει " "
 Αἰδοῖ μιλίχην, μὲν ὅ τ' ἔπει ἀγορεύουσι " "
 Ἐργόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς εἰσερέωσιν. " "
 Ἐξ ἀπορήτων ἑίνω τῶν φησὶ μὲν τοῖς γε μὴ πάντ' ἀπασιν ἀνοή-
 τοις ἐναργῶς φαίνεται, μὴτ' ἔπει γῆρας λαμπερότητι, μὴτ' ἔπει
 πλῆττω τε καὶ κάλλει θάρρησματα, καταφρονησά τεχνης ἀσκή-
 σεως. αὐτάρκη μὲν οἶν καὶ ταῦτα κέλλιον δ' ἴσως παραθεῖναι καὶ
 ὅ τῶ Διογένους, οἷον ἀγαθὸν τινα ἐπωδὸν. ὅς ἐστὶ μένος πρὸς τῶν

B 2

ὅλως ἴσα τοῖς θρείψουσι τεπιμημόνον, ἕξαπατήσι γινά τῆν νέων,
ὡς παροκρινόμενος τῆς τέχνης. ὅθεν ἀμεινον παροκρινόμενος
παρὲ αὐτῶν. δι᾽ ἕξαπατήσιος γὰρ ἕκαστος ἐν οἷς ἔστιν ἀποκρίσιος. ὁ
δὲ τῆν ἀνδρῶν γένος, ὡς παῖδες, ὅπτις τῆν θεοῖς τε καὶ τοῖς ἀλό-
γοις ζώοις. τοῖς μὲν, καθόσον λογικόν ἔστι. τοῖς δὲ, καθόσον ζήτητόν.
βέλπιον οὖν ἔστι τὸ παρὲς τὰ κρείττονα κεινώνια ἀθανάτομόνον,
ἐπιμνησάσθαι παιδείας, ἧς τυχεύοντες μὲν, ὁ μέγιστον τῆν ἀγαθῶν
ἕξομόν. ἀποτυχεύοντες δὲ, οὐκ ἀγνοῦμετα τὸ θρησκῶν ζώων ἐλα-
τῆμόνοι. σώματος δ' ἀσκησις ἀθλητικῆ, ἀποτυχεύοντες μὲν,
ἀγῆσι. ἐπιτυχεύοντες δὲ, τῆν ἀλόγων ζώων ὁσέτω κρείττων
πῆς γὰρ λεόντων, ἢ ἕφεάντων ἀγκυμότερος πῆς δ' ὠκύτερος λα-
γῶς. πῆς δ' οὐκ οἶδεν ὡς καὶ τοῖς θεοῖς δι' ὁσέτην ἄλλο ἢ ἀφ' ἑαυ-
τέρας ἐπαμνημόσιος. ὡς ἔ τῆν ἀνδρῶν τοῖς θρησκῶν, θεῖας
ἀξιομνησάσθαι ἡμῶν, ἔχ' ὅτι καλῶς ἕδραμον ἐν τοῖς ἀγῶσι, ἢ δι-
σκον ἕρριψον, ἢ διεπάλασθον, ἀλλὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἀπὸ τῆν τεχνῶν
διεργασίον. Ασκληπιός γέ τοι ἔ Διονύσιος, εἴτ' ἀνδρῶν παρ-
τερον ἦσθι, εἴτ' ἀρχῆθεν θεοῖ, ἡμῶν ἀξιομνησάσθαι μεγίστων ὁ μὲν, ἀφ' ἑ
τὸ ἰατρικόν ὁ δ', ὅτι τὸ παρὲς τὰς ἀμπέλοισι ἡμᾶς τέχνῶν ἐδίδα-
ξεν. εἰ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐμοὶ πείθεσθαι, τὸν γε θεὸν ἀδέσθητι τὸν πύ-
θιον. ἔπος ἔστι ὁ καὶ τὸν Σωκράτην εἰπὼν ἀνδρῶν ἀπομύτων σο-
φώτατον (εἶ), καὶ τὰ Λυκέρῳ παροκρινόμενος, ὡς εἶπεν.

Ἡκεις, ὦ Λυκέρῳ, ἐμὸν ποτὶ πῶνα νηόν,
Ζηνὶ φίλος, καὶ πᾶσιν ὀλύμπια δώματ' ἐχθροῖ.
Δίξω ἢ σέ θεὸν μαντεύσομαι, ἢ καὶ ἄνδρα.
Ἀλλ' ἐπι καὶ μάλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκέρῳ.
ὁ δὲ αὐτὸς οὐτὸ θεὸς καὶ τὸ Ἀρχίλοχον τεθνεώτα φάμετα ἡμῶν
οὐτὸ μέτετα. τὸν γοῦν φονέα βυβλόμῳ φελεῖν ἕς τὸν νεῶν
αὐτῶν, διεκάλυπεν εἰπὼν.

ΓΑΛΗΝΟΥ

- » Μισαίων θεράποντα κατέκλειες, ἔξιθι νοσή.
- λέγε δὴ μοι καὶ σὺ τὰς τῶν ἀθλητῶν προσαγορεύσεις· ἀλλ' οὐκ ἔρεῖς, ὅ, τι μηδ' ἔχεις εἰπεῖν, εἰ μὴ τι τῶ μύθου ὡς οὐκ ἀξιό-
 χρεω κατέγνωκας· ἐμφαίνῃ γὰρ ἔοικας τι τοῖσιν, ὅταν ὅτι τοῖς
 πολλοῖς τὸν λόγον ἀγῆς μύθου, καὶ τὸν ὡς τῶν ἐπιτηδίων
 προσηλίκῃ. καί τοι ἔτε νοσῶν δὲ οἶδ' ὅτι, τοῖς πολλοῖς δὲ ἐπιτηδέ-
 ντας σαυτὸν· ἀλλ' ὀλίγοις δὲ ἴσιν ἔξ ἀπόρτων, καὶ τῶν τοῖς ἰα-
 τρικοτάτοις· ἔτ' δὲ πλείων ἀπασὶ τοῖς συμπλέουσιν, ἀλλ' ἐν τῷ
 κυβερνήτῃ· ἡ δὲ καὶ τῶν μικροτάτων, τέκλιον μὲν, τεκλιανό-
 μῆμος· ὑποδημῶν ὅ γινώσκων, ὡς σκυλιότῳ. πῶς δὲ οἷον ἔνθα
 πρὸς προσηλίων ὁ ἀγὼν ἔστι, σαυτὸν δίδως τῆς κρίσεως τὴν ἔξου-
 σίαν, ἀφελθὲν αὐτῷ τῶν σφωτέρων ἢ καὶ σαυτὸν παλῆμι
 γὰρ τὸ γε νῦν ἔτι μεμνηθῆς τῶν θεῶν. ἀκρυσσον οἷον ὅπως Εὐριπί-
 δης φρονεῖ πρὸς τῶν ἀθλητῶν
- » Κακῶν γὰρ ὄντων μυείων κατ' Ἑλλάδα,
- » Οὐδὲν κακίον ἔστιν ἀθλητῶν γένος,
- » Οἱ πρῶτα μὲν ζῶντες μαθάνουσι δὲ,
- » Οὐτ' δὲ διώωντο πῶς γὰρ ὅς τις ἔστ' ἀγῆρ,
- » Γνάθου τε δοῦλος, νηδυός τ' ἠπηνόμος,
- » Κτήσαστ' δὲ ὄλβον εἰς ὑπεκροφίῳ πατρὸς·
- » Οὐδ' αὖ πένεσθαι κέζυπηρετεῖν τύχης
- » Οἴοιτ'· ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες κελῶς,
- » Σκληρῶς ἀγαλλάσσοισιν ἔς τε μὲν χθον.
- ὅτι ὅ καὶ τῶ ἐπιτηδολομῶν αὐτοῖς ἕκαστον ἀχρηστὸν ἔστιν, ἀχρυσε
 πάλιν εἴωρ θέλῃς, ἀφροῖ
- » Τίς γὰρ παλάσας δὲ, τίς ὠκύποις ἀγῆρ,
- » Ἡ δίσκον ἄρας, ἢ γνάθον πληξίας κελῶς,
- » Γόλει πατρῶα γέφαρον ἤρκεσεν λαβῶν

εἰ δὲ

εἰ δὲ ἐ τῶτων ἐπι λεπτομερέστερον ἀκούειν ἐθέλης, ἀκούει πάλιν
ἀφῆσι

Πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν, ἐν χερσίν

Δίσχοις ἔχοντες· ἢ δι' ἀσπίδων χερσίν

Θείνοντες, ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας·

Οὐδείς, σιδήρου ταῦτα μωραίνῃ πέλας Στάς.

πότερον οὖν Εὐειπίδου μὲν καὶ τῶν τοιαύτων καταγνώμων, ἢ τῶν φι-
λοσόφοις ἐπιτρέφομεν πλὴν κρίσιν· ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶτων ἀποδύτων
ὡς ἄν εἴς ἐνός σώματος ὠμολόγη, φαῦλον εἶναι τὸ ἐπιτήδευμα.
ὁ δὲ μὴ ὁ δὲ τῶν ἰατρῶν τις ἐπήνεσεν αὐτὸ παρὰ τὸν μὴ γὰρ Ἰππο-
κράτους ἀκούσει λέγοντος· ἀφῆσις ἀθλητικὴ ἢ φύσις, ἕξις ὑγιανή
κρείστων. ἔπειτα ἢ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν μετ' αὐτὸν ἄριστων
ἰατρῶν. ὄλος μὲν οὖν ἐπὶ μὲν τυχερῶς οὐκ ἐβουλόμην κρίνεσθαι·
ρητορικὸν γὰρ τὸ τοιαῦτον μάλλον ἢ ἡμῶντος ἀληθῆρα ἀνδρός· ὁμοίως
δὲ ἔπειδ' ἴδεις ἐπὶ τὸν τῶν πολλῶν ἔπαμνον καταφύξεισι, καὶ
πλὴν παρὰ τῶτων κενὴν δόξαν, ἀφέντες αὐτὸ ἐπιτήδευμα γυμνῶν
τῶν ἕξωθεν, σκοπεῖν ἠναγκάσθαι, καὶ τῶτοις παρὰ χεῖρας τῶν
μὲν τυχερῶν, ἢ ὅτι μὴδὲ ἐν ταῦτα πλέον ἔχουσι πὶ γινώσκουσιν.
ὅθεν ἢ τὸ τῶν Φριώης βίβλαρον ἠδὲ μοι διηγήσατο. αὐτὴ ποτ' ἐν
συμποσίῃ, παιδίας τοιαύτης ἡμοιωμένης, ὡς ἕκαστον ἐν μέρει παρὰ
τάξαι τοῖς συμπόταις, ἀβύλοιο. θεασάμενη πρῶτα γυναικῶν
ἀγχούση τε καὶ ψιμμυθία, καὶ φύκει κεκαλλωπισμένας, ἐκέλευσεν
ὑδάτος κρημνέντος θρυσάμενης ταῖς χερσὶ παρὰ σενεκεῖν ἀπαξ
αὐτῆ παρὰ παρὰ σῶπαι, καὶ μετ' ἐπὶ τῶν βίβλαρος ἀπομάζασθαι σινδο-
νίῃ. καὶ αὐτὴ παρὰ τῶν τῶν ἐπαξέ. ταῖς μὲν οὖν ἄλλαις ἀπάσαις
ἀσπίδου τὸ παρὰ σῶπαι ἐπληρώθη, καὶ ἡμῶν ὁμοιοτάτας ἰδεῖν τοῖς μορ-
μολυκεῖσι· αὐτὴ ἢ καλλίων ἐφαίνῃ μόνη γὰρ ἡμῶν ἀκαλλωπιστός τε
καὶ ἀσφύρας καλή, μηδεμίας πονηρίας κομμωτικῆς δεομένη.

Ἀλλ' ὅτι ἀθληταὶ κακοδαίμονας ὑπὸς ἐμῶν πεν. ἀνάλογον τίνων
 τύποις καὶ ἢ τῶν ὑπὸν αὐτοῖς ἔχει συμμετεία· ἡνίκα γὰρ οἱ καὶ
 φύσιν βιοῦντες ἀπὸ τῶν ἔργων ἔχουσιν, ἐδεσμάτων δειρμῶν, πλι-
 καῦτα ἔτοιμα φανίσαν) τῶν ὑπὸν, ὥστε εὐοικεῖαι τὸν βίον αὐτῶν,
 εἰάν διαγωγῆ. πλείω γ' ὅσον οἱ μὲν ἕως ἔχ' ὑπερπονῶσιν, ὅσοι
 πρὸς ἀνάγκην ἐαθίουσιν· οἱ δὲ καὶ ταῦτα πάροισι, καὶ ῥοδουδάφνας
 εἰσὶτε (αὐτῶντα διακρίνον). ὁ μὲν οὖν παλαμὸς Ἰπποκράτης, πρὸς
 οἷς εἶπεν ἐμπεραθεῖν, ἐπὶ τῶν ταῦτα φησὶ, ὅτι καὶ πολὺ καὶ ἕξαπί-
 νης πληροῦν ἢ κενουῦν, ἢ θερμαίνῃ ἢ ψύχῃ, ἢ δὴ ὡς ὀπωσιῶν ὅ-
 σῶμα κινῆ, σφαλερῶν. πᾶν γὰρ φησὶ, ὅτι πολὺ, τῆ φύσιν πολέ-
 μιον. οἱ δ' ἔτε τῶν ἐπαίοντων, ἔτε τῶν δὴ ὡν, ὅσα καλῶς εἰπόν-
 τος ἐκείνου πρὸς βαρῶσιν· ἀλλὰ πᾶν τ' ἕξ ὑπεραιτῆ τῶν ὑγινοῖς
 πρὸς ἀγέλασιν ὀπιτηδύλοισι. καὶ ἀφ' ἑστ' ἀν' ἔργων φαίλου
 ἀσκησιν, ἔχ' ὑγιείας, ἀλλὰ νόσος μᾶλλον εἶ) ὀπιτηδύμα. τῶτο
 δὲ οἶμα καὶ αὐτὸν τὸν Ἰπποκράτην φερῶν, ἐπειδὴ λέγει· δια-
 θεσις ἀθλητικὴ ἢ φύσιν, ἕξις ὑγινοῦ κρῶσων ἢ γὰρ μόνον τῶν καὶ
 φύσιν ἐξεργῶσαι ὀπιτηδύμα, δι' ὧν εἶπε ἐδήλωσεν, ἀλλ' ἔσθ'
 ἕξιν ὠνόμασε πλὴν διαθεσιν αὐτῶν, ἀφαιροῦ μῦθος καὶ τῆς πρῶ-
 σηρέας αὐτοῖς, ἢ πρῶτα γερῶσιν ἀπὸ μῆτος οἱ παλαμοὶ τῶν ὄν-
 τως ὑγινοῦσιν ἢ μὲν γὰρ ἕξις, ἐμμονός τις ὅτι καὶ δυσσαλλοῦτος
 διαθεσις ἢ ὅτι ἀθλητῶν ἐπ' ἄκρον βυεξία, σφαλερὰ τε ὀπι-
 μετάπιωτος· ἔτε γὰρ πρῶτα εἰσιν ἐπὶ διαθεσὶν ἀκρότητα χωρῆ, καὶ πᾶν
 μὴ δυνάσθ' ἀμῶν ὀπι τῶν, μῆσ' ἀπεμείν, λοιπὴν ἔχει τ' ὀπι
 ὀ χεῖρον ὀδόν. ἔτε μὲν ἀθλοῦσιν αὐτοῖς, διαφείτα ὀ σῶμα· κα-
 ταλύσασι δὲ, πολὺ δὴ τι χεῖρον· ἐνοὶ μὲν γὰρ μετ' ὀλίγον ἀποθνή-
 σκουσιν· ἐνοὶ δὲ ὀπι πλεόν ἢ κρῶσιν ἢ ηλικίας, ἀλλ' ὅσοι αὐτοῖς γηρῶ-
 σιν· ὅσοι καὶ ἀφίκωνται ποτε εἰς τῶτο, τῶν ὀμηρικῶν ὅσοι ἀπο-
 λείπον) Λιτῶν, γλωσσί τε, ῥυσοί τε, πρὸς βαρῶσιν, ὀφθαλμῶν

Γ

Γ Α Λ Η Ν Ο Υ

ἀποτεροῦ μῆμοι. ὡς γὰρ (τὰ διασφαιέντα τῶν τειχῶν ἀπὸ μηχρημῶν,
 ἐποίμωφ ἐπὶ τῆς τυχυύσης διαλύει) βλάβης, ἔτε σεισμὸν, ἔτ' ἀγίω
 ἵνὰ τραχυίεραν διωμάμω φέρην παείσασι. ἔτω δὲ τὰ τῶν ἀθλη-
 τῶν σώματα, σαφρὰ καὶ ἀδαεῖν ταῖς χεῖρ' ἢ ἐπιτηδύσειν γερο-
 νότα πληγαῖς, ἔριμα παρὸς τὸ πάρα ἔστιν ὅτι ταῖς τυχυύσαις
 παρφαίσασι οἱ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ παειωρυγμένοι πολλάκις, ὅτ' ἢ
 διώμας ἔκεπ' ἀντέχεθ', πληρωῖται ῥόματων. οἱ δ' ὀδόντες, ἀ-
 τε διασφασημένοι πολλάκις, ἐπιληπούσης ἐν ταῖς χροῖαι τῆς διωμά-
 μεως αἰσῖς, ἐποίμωφ ἐκπίπλοισι. τὰ δὲ λυγαθέντα τῶν ἀρ' ἰσφον,
 ἀδαεῖν παρὸς πᾶσαν τιὴν ἔξωθεν βίωμ' ἔχ' ἔχ' καὶ πᾶν ῥήγμα καὶ
 παάσμα ῥαδίως κινῆται. σωμαλικῆς μὲν οὖν υἱείας ἐνεκα, φανε-
 ρὸν ὡς σφδέν ἀγὸ γῆος ἀθλιώτερόν ἐστι τῶν ἀθλητῶν. ὡς εἰχέτως
 ἀπὸ τίς εἴποι διφωαῖς ὀνομάζουσαι τῶν ἀθλητῶν παρφασηροβήν-
 των, ἢ ἀπὸ τῆς ἀθλητῆς τιὴν παρφασηροβίαν τῶν ἀθλίων ἐρηχέ-
 των, ἢ χροῖαις ἀμφοτέρων, κατὰ σφδ ἀπὸ πηγῆς μιᾶς τῆς ἀθλιότη-
 τος ὀνομασμένων. ἀλλ' ὅτι καὶ παρὸς τῆς μεγίστου τῆς σωματικῶν
 ἀγαθῶν, τῆς υἱείας, ἐσκεμμεθα, μετὰ βῶμω ὅτι τὰ λοιπά. τὰ
 μὲν δὲ παρὸς κέλλοις ἔτω αἰσῖς ἔχ' ἔχ', ὡς μὴ μόνον ὠφελῆσαι π
 παρὸς τῶν ἀθλήσεως τιὴν φύσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς αὐτῶν πᾶν συμ-
 μέτως ἔχουσαι τῶν μωγῶν, οἱ γυμνασαὶ παρφαλαβόντες, ἔσφ-
 πικάντες τε καὶ διασφάζαντες αἱματί τε δὲ (αρξίν, εἰς τὸναντίον
 ἤγαρον. ἐνίων ἔχ' ἔχ' παρὸς σφωπα πᾶν τῶν πασιν ἀμορφα καὶ δυσ-
 φδῆ κατέσφωμ, καὶ μάλισα τῶν παλκράπτον ἢ πυγμαῖω ἀσκησφ-
 των. ὅταν ἔχ' ἔχ' τῶν μωγῶν τι τελέως ἀποκλάσωσιν ἢ διασφρέψωσιν,
 ἢ τῶν ὀφθαλμοῖς ἐκκέρφωσι, τότε, οἱ μωγ, τότε καὶ μάλισα τῶν
 ἐπιτηδύσεως αὐτῶν ἀποτεροῦ μῆμον κέλλοις ἐναργῶς ὀρεσφδ.
 ταῦτα μὲν οὖν αἰσῖς υἱαίμοισι, ἔφ' κέλλοις διτύχηται καταλύ-
 σασι ἢ τὰ λοιπά ἔφ' σώματος ἀσθησιῶν παρφαπόλλυ), καὶ
 πᾶν τῶν

πύματα, ὡς ἐφίω, τὰ μὲν Διὰ τρεφόμενα, πάντοιας ἀμφοφίας
αἰτία γ' ἔστω. ἀλλ' ἴσως τῶν εἰρημνῶν σθένος, ἰσχυρὸς δὲ ἀντιποιή-
σονται, τῶν γὰρ, οὐκ οἶδα, ἐν φήσοισιν ἰσχυρότατον πύματων ἔστι. ποίας
ὡς πρὸς θεῶν ἰσχυρὸς καὶ ποῦ χηνοίμης; πότερον τῆς ἕως τὰ γεωρ-
γικὰ ἢ ἔργων; πύμα μὲν οὐκ ἀλλὰ ἢ σκάπην, ἢ θελίξιν, ἢ ἄροισιν,
ἢ πὶ τῶν ἀγῶν τῶν κατὰ γεωργίαν δύνανται. ἀλλ' ἴσως ἕως τὰ πολε-
μικὰ; τὸν Εὐκλείδην αὐτὸς μοι κάλει, ὅστις αὐτοῖς ὑμνήσῃ λέγων.

Πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν, ἐν χερσίν

Δίοικος ἔχοντες; τὰ γὰρ ὄντι,

Οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραῖα πέλας.

ἀλλὰ πρὸς κρύος καὶ θάλλπος ἰσχυροί, αὐτὸν γὰρ τῶν Ηρακλέος
ζηλωτῶν, ὡς ἐνὶ καὶ χηνοίμης καὶ γέρῃ σκέπεσθαι δέρματι, ὡς ἀνυπό-
δετοι Διὰ τελεῖν ὑπάγειοι κειμάσθαι, χαμεινῶν ἐν ἀπασιν γὰρ
τῶν τοῖς, τῶν νεογενῶν παίδων εἶσιν ἀσθενέστεροι. ἐν ἡνὶ τοῖντι ἐπι-
πύμα ἰσχυρὸν ἔπιδειξον; ἢ ὅτι ἡνὶ μέγα φρονησοῖσιν; ἔγ' γὰρ δὴ
ποῦ ὅτι τοῖς σκυτοφύμοις, ἢ τεκλιονας, ἢ τοῖς οἰκοδόμοις, οἳοὶ τῶν
ἕως καταβάλλειν ἐν παλαίστρα τε καὶ σάδι. τὰ γὰρ οὐκ ὅτι ὅτι
δι' ὅλης ἡμέρας κενεῖσθαι, διακίβωσιν. ἀλλὰ τῶν γὰρ καὶ τοῖς ὄρτυξιν
καὶ τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν ὑπὲρ χη. καὶ εἴτωρ ὅτι τῶν μέγα χηρὸν φρονη-
ῶντι ὅτι δι' ὅλης ἡμέρας βορβορῶν λούεσθαι. ἀλλὰ νῆ δὴ τῶν ἰε-
ροσυργημνῶν ἕνα ταύρων ἀναθέμενος τοῖς ὡμοῖς ὁ Μίλων ἐκεῖνος
ὁ κροτανιάτης διεκλήμισέ ποτε τὸ σάδιον. ὡς τῆς ὑπερβαλλούσης
αἰοίας, ὡς μηδὲ τῶν γινώσκων, ὅτι πρὸς βραχέος τὸ αὐτὸ τῶν
σῶμα τῶν ταύρων ζώντος, ἐβάσταξεν ἢ ψυχὴ τῶν ζῶν, καὶ πολλῶν γ'
ἀκοπώτερον ἢ ὁ Μίλων ἦγε, καὶ τοῖν ἐδωῶτο βαστάξασα. ἀλλ'
ὅμως σθένος ἡ ἀξία πρὸς ἀπλησίως τῆ Μίλωνος. ἐδήλωσε δὲ
καὶ ἡ τελευτὴ τῶν ἀφ' ὅπως ἡ ἀφ' ὅπως, ὅς γε θεασάμενός ποτε
νεανίσκον χηροῖα κατὰ μήκος ξύλα ἐν γέσῃ σφίλων, ἐκεῖνον μὲν

Γ Α Λ Η Ν Ο Υ

ἀπέψησε καταγελάσας, αὐτὸς δὲ διὰ τῆν ἑαυτῶ χράων μόνων
 ἐτόλμησε διασπῆν αὐτὸν καὶ πειθὶ ὅσον εἶχεν ἰχθὺς βύθους ἐν τῇ
 φρεσὶ παροσβολῇ πληρώσας, διέτησε μὲν ἑκατέρωσε τὰ μέρη
 τῶν ζύλων τῶν σφύλων δὲ ἐκπεσόντων ἐν ᾧδε, ὁ λοιπὸν τῶν
 ζύλων μέρος ἀδωαπτῶν διατήσας, μέγρι πολλοῦ μὲν ἀντεί-
 χεν, ὕστερον δὲ νικηθεὶς, οὐκ ἔφθασε χεμίσαλ τὰς χεῖρας, ἀλλ'
 ὑπὸ τῶν μερῶν τῶν ζύλων σσεληθόντων ἀλλήλοισι κειληφθεῖσαι,
 σσευετρίθη δὲ μὲν αὐτὰ φρεσὶ, θανάτου δὲ οὐκ ἔσθ' τῶν Μί-
 λωνι κατέστησεν ἀήπια. πόνυ γριῶ ὠνησεν αὐτὸν εἰς τὸ μηδὲν πα-
 θεῖν ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἐν τῶν σαδία βασιλθεῖς, ἢ τὸ κριὸν τῶν
 ἡλιῶν ἔσσεσεν αὐτὸν, ἡνίκα φρεσὶ τὸν βάρβαρον ἐπολέμειω, ἢ
 τσαύτη τῶν Μίλωνος ἐνέργεια φρεσὶ τὸν αὐτὸν, ἀλλ' ἔχ' ἢ Θε-
 μιτοκλέοις σοφία, φρεσὶ μὲν ἑσποκριντα μὲν καλῶς τὴν χρησι-
 μόν, εἴτα φρατηγήσθητος ὡς ἔχρειω· σφόν γὰρ ἐν βάλθυμα,
 πολλὰς χεῖρας νικᾷ· σσεὺ ὀπλοῖς δὲ ἀμαθία χεῖρον ἢ κακόν· ὅτι
 μὲν ἔς σσέν τῆν χεῖρ τὸν βίον ἔργων χρῆσιμος ἢ τῶν ἀθλητῶν
 ἀσκησις, βῆ οἱ δὲ ἔπι σαφές ἤδη γένηεν· ὅτι δὲ καὶ ἐν ἑαυτοῖς
 οἷς ἀσχεῦσιν σσένος ἔστιν ἄξιοι λόγου, μάθοιτ' ἀλλ', ἢ διηγη-
 σαμίμω ὑμῖν τὸν μῦθον ἐκεῖνον, ὃν τῶν σσὲ ἀμύσων ἀνδρῶν τις
 ἐντείνας ἔπεισι διεσκύβασεν· ἔστι δὲ σσὲ· εἰ Διὸς γνώμη πᾶσι
 τοῖς ζώοις ὁμόνοια καὶ κοινωνία γήοιτο φρεσὶ τὸν βίον, ὡς τὸν ἐν
 Ολυμπία κήρυκα, μὴ μόνον ἀνθρώποις τοῖς ἀγωνιστῶν κα-
 λῆν, ἀλλὰ ἐ πᾶσιν ὀπιτρεπέειν τοῖς ζώοις ἔς τὸ σαδῆν ἢ κειν ἔν,
 σσέννα ἀνθρώπων οἶμα φεφθῆσασθαι· ἐν μὲν γὰρ δολιχῶ, ὕφρ-
 πατος, Φισίν, ὁ ἵππος ἔσσαι·
 τὸ σαδῆν δὲ, λαγῶς ἀποῖσε· ἐν τῶ διαύλω,
 Δορκὰς ὄρισεύσθ'· μερότων δὲ ἐναεθμιος σσένος, ἐν ποσίν·
 ὡ κρεῖφοι ἀσκητῆρες, ἀθλοῖ ἀνδρες· ἀλλ' σσέν τῆν ἀφ' Ἡρα-
 κλέοις

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ.

11

κλέους πῆς, χέφαντος ἢ λέοντος ἰσχυρότερος ἀνὸ φανείη. οἷμα
 δὲ ὅτι καὶ ταῦτος πυγμῇ γεφθήσεται. Ἐόνος, φησὶ, γὰρ ὅτι ἔ
 βύλεται εἰσάσας, ἀντὶ τὸν γέφανον οἴσεται. ἀστὰρ ἐν ἰσορῆ πο-
 λυπείρῳ γράψῃ ὄνος, ὅτι παλκράπιον νίκησέ ποτε δῦδρας. ἔκοσθ
 ὃ καὶ παρῶτη Ολυμπίας ἡν, ὅτ' ἐνίκησεν ὀκνηθῆς. πθῆνυ γρημέν-
 τως ἑστὶ ὁ μῦθος ὅτι πειδείκται πῆν ἀθλητικὴν ἰσχυρῶν, ἔ τῶν ἀν-
 δεσπίνων ἕσθμ ἀσκημάτων. καίτοι γ' εἰ μηδὲν ἰσχυρῶν παρ-
 τεύουσι τῶν ζώων οἱ ἀθληταί, ἴσως ἀνὸ ἐπὶ τῶν ἀγῶν ἐπήκοοι
 γρηθεῖεν ἀγαθῶν εἰ δὲ καὶ πῆν ἡδονῶν σώματός τις ἀγαθὸν εἶ
 φαίη, ἑστὶ τῆς αὐτῆς αἰσῆς μέτεσιν, ἔτ' οἷν ἀθλοῦσιν, ἔτε
 καταλύσασιν, εἶγε παρῶν μὲν τὸν τῆς ἀθλήσεως χρόνον, ἐν πό-
 νοις τε καὶ θαλασπέλαις ἔσθιν, οὐ γυμναζόμενοι μόνον, ἀλλὰ
 καὶ παρῶν ἀνάγκη ἐσθίοντες. ἡνίκα ὃ ἔ καταλύσασιν τύχοιεν,
 ἀνάπηροι τὰ πλεῖστα μέρη ἔ σώματος γίνονται. τὰχ' οἷν ἔπτι
 ἔτ' ἔρηματα πθῆνυ ἀθροίξιν πλεῖστα σεμνιώνονται. καὶ μὲν
 ἔσθιν ὑμῖν θεάσασθαι πθῆνυ αἰσῆς ὀφείλουσας, οὐ μόνον ἐκεῖνον
 τὸν χρόνον καὶ ὃν ἀθλοῦσιν, ἀλλὰ ἔ καταλύσασιν πῆν ἀσκη-
 σιν, οὐδὲ ἀνὸ βύροις ἀθλητικῶν ἑσθῆνός πλοισιώτερον, ἐνός τῶν
 ἔπιτηθῆνυ οἰκονόμον ἀνδρὸς πλοισίου. ἐστὶ δὲ ἔσθ' αἰσῆ ἔ
 πλεῖται ἔτ' ἔπιτηθῆνυ ἀξιόλογον ἀπλάως, ἀλλὰ ἔ τῆσά-
 τῆν ἔπτισασθαι τέχνῶν, ἢ ἔ καταγῆσασιν σινεκκολυμῆσθ' ὅσθ
 ἔτε τῆσ δροικῶσι τὰ τῆν πλοισίων, ἔτε τῆσ τελώνης ἢ τῆσ ἐμ-
 πόροις ὑπὸ γὰρ. καίτοι πλεῖται ἔτ' ἔπιτηθῆνυ ἔσθι μα-
 λιστα. ἀλλ' ἐάν ἔπτεσῶσι τὰ ἔρηματα, σινεκαπολλύουσι αἰσῆ
 καὶ τὰ παρῶν, ἀφορμῆς μὲν πῆν ἔρημάτων ἔσθ' αἰσῆς δεό-
 μηροι. τὰ δὲ ἔσθ' ἔσθ' τῆν ἀρῶσασθαι τῆσ δροικῆσ παρῶ-
 ξεως ἀδυνατωῦτες. ἑστὶ γὰρ δροικῆσ πῆν αἰσῆσ χωρὶς ἐσθῆνυ
 ἢ ἔσθῆνυ. ὅσθ' ἔ καὶ παρῶν ἔρηματισμὸν ἀσφαλῆ τε καὶ

Γ 3

Γ Α Λ . Π Ρ Ο Τ Ρ Ε Π Τ Ι Κ Ο Σ .

Οὐκ ἄδδξον ἀξιοῖ τις ἡμᾶς πρῶσεκδᾶσαι, τέχνῳ ἀσκητέον
 ἔστι δὲ πῶτος τῆ βίου, καὶ πρῶτον μὲν. ἀλλὰ διτῆς ἕστις
 διαφορᾶς τῆς πρῶτης ἐν ταῖς τέχναις· ἓναι γὰρ αὐτῶν λο-
 γικῆ τ' εἶσι καὶ σεμναί, ἡνὲς δὲ ὑπεκαφερόντητοι, καὶ δὲ τῆ
 τῆ σώματος πόνων, αἷ δὲ βαρῦτοι τε καὶ χρωνακίχας ὀνο-
 μάροισιν ἀμεινον δὲ εἶη, τῆ πρῶτου γένους τῆ τεχνῶν μετέρ-
 χεσθαι ἵνα. ὅ γὰρ τοι δδύτερον γένος αὐτῶν, ἀπολείπειν εἴωθε
 γηρῶνας τοῖς τεχνίταις. εἰσὶ δὲ ἐκ τῆ πρῶτου γένους, ἰατρικὴ
 τε, καὶ ῥητορικὴ, καὶ μουσικὴ, γεωμετρία τε, καὶ ἀριθμητικὴ, καὶ
 λογιστικὴ, καὶ ἀερονομία, καὶ γραμματικὴ, καὶ νομικὴ. πρῶτες
 δὲ εἰ βέλδ ταύταις, πλασικὴν τε καὶ γραφικὴν. εἰ γὰρ καὶ
 δὲ τῆ χερῶν ἐνεργεῖσιν, ἀλλ' οὐκ ἰσχύος νεανικῆς δεῖ-
 ται ὅ ἔργον αὐτῶν. ἐκ τῶτων οὖν ἵνα τῆ τεχνῶν
 ἀναλαμβάνη τε καὶ ἀσκήσῃ χερὶ τὸν νέον, ὅτω μὴ
 πῶτάπασιν ἡ ψυχὴ βοσκηματώδης ἔσθι
 καὶ μᾶλλον γε τῆ ἀρίστην ἐν ταύταις,
 ἡ τις, ὡς ἡμεῖς φασί, ἔστιν ἰατρι-
 κή. τῶτο δὲ αὐτῶ δελιέον
 ἐφεξῆς.

Τέλος τῆ πρῶτης πρῶτου.

ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΠΡΟΣ
Κλείωνα ὀπισθολῆς, περὶ παιδείας.

ΕΥ γὰρ ἴσθι Σωκράτει περὶ ἡμᾶς πολλάκις εἰπόντα, ὅτι
οἱ τῶν γέμων ἵνα πολλὴν μὲν ἔχουσιν εὐσίην φροντίζοντες, ἵνα
δὲ καλοὶ καγαθοὶ γένωνται ἀμφοτέρωθεν, ἵθι πεπόνηται τοῖς ἵππο-
εσφῶσι, καὶ ταῖς μὲν πολεμικαῖς ἔδιδάσκουσιν, ἔσφην δὲ παμπόλλην
περὶ χρομένους. ἔτω γὰρ πιστότεροι μὲν τοῖς ἵπποις χρῆσονται, ἀπει-
ροὶ δὲ ὧν χρῆσι^{εἶ} γὰρ ἵππων δεξιὴν ἔτι δὲ δυσαρκίαν, τὴν δὲ καὶ
πόλεμον ὑπολμῖαν καὶ ἐμπειρίαν. ταῦτα δ' οὖν δεξιὰ μαρτά-
νειν καὶ τοῖς γὰρ πολλὴν κίωμένοις τοῖς γέμοις, αὐτῶν δὲ μὴ ὀπι-
λομένοις. ἀ γὰρ κεκτήσονται, πολλὰ ἀξία νομισθήσονται, αὐτοὶ δὲ
ὀλίγα. παροσέχει δὲ τὸ φυλάττειν τῆς κληθέντος ἀξιοτιμότερον εἶ^{εἶ}. καὶ
τοίνυν ὁ τ' ἑαυτῶν παῖδα πολλὰ ἀξίον ἀποδείξας, καὶ ὀλίγα κα-
ταλίπη, πολλὰ ἔδωκε. γνώμη γὰρ ἢ πλείω ἢ ἐλάττω γὰρ, ἀ-
γαθῆ μὲν ἐμμετρα, ἐκμελεῖ δὲ καὶ ἀπαμδύτω, ὀλίγα. σὺ δὲ
ἔδεν πλείω τῶν ἀναγκαῶν περὶ εὐχῆς, ἀ τοῖς μὲν δεξιὰ παμδύ-
σεως ἴσθι ἀναγκαῖά τε καὶ πλάσια νομί^{εἶ}. τοῖς δὲ ἀμαθέσι δὲ
μὲν ἀλγεινὸν τ' ἀρκῆς ἐκλύει, τὴν δὲ περὶ τῶν μέλλοντος δυσελ-
πίσταν ἔμειοι.

